

Enej, Bilia Topoli - ft. Taras Czubaj, Ivan Lenyo

Золоті луги
Ведуть у небокрай
І сумно на вкруги,
Тополя, тополя похилилася.
Там старі батьки
Заплакані стоять,
Прощати було їм сина,
А він героєм став.
Молодий юнак,
Молодий козак.

Там, біля тополі калина росте,
Мамені очі чекають тебе.
Цила у розпачі плаче,
Цина все чекає,
Та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеку повернутьця живі.

Тихо на дворі,
І тільки чути як,
Як матері слова
Летіли, летіли в ніч до козака.
Бачиш сину мій,
Свічка не згаса,
До віку буде вже горіти,
Горітиме вона.

Там, біля тополі калина росте,
Мамені очі чекають тебе.
Цила у розпачі плаче,
Цина все чекає,
Та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеку повернутьця живі.

Рік вже проминув,
Прийшла нова весна,
А спокою в душі не було,
Не було ну і вже нема.
Там батько змучений
Сам торує шлях,
По ньому мав іти син його,
А його вже нема.
Молодий юнак,
Молодий козак.

Там, біля тополі калина росте,
Мамені очі чекають тебе.
Цила у розпачі плаче,
Цина все чекає,
Та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеку повернутьця живі.